

شانزده

نیلسر ارکستر نیلپر

NILPER ORCHESTRA
15 YEARS OF MUSIC MAKING

ARTISTIC DIRECTOR & CONDUCTOR
مدیر هنری و رهبر ارکستر: نوید گوهری
EXECUTIVE DIRECTOR / مدیر ارکستر: احسان تارخ
EHSAN TAROKH

FIFTEEN

- تجلیه نیت: ساعت ایران کنسرت
- ۱۸ آذرماه، ساعت ۸ شب، تالار رودکی / کنسرت سفر به گذشته
09 December: 08:00 PM. Roudaki Hall / Journey to the past
- ۲۲ آذرماه، ساعت ۱۰:۳۰ صبح، تالار حافظ / تمرین عمومی ارکستر نیلپر
13 December: 10:30 AM. Hafez Hall / NSO Open Rehearsal
- ۲۳ آذرماه، ساعت ۸ شب، تالار رودکی / کنسرت مناظر اسرائامیز
15 December: 08:00 PM. Roudaki Hall / Mysterious Landscapes
- ۲۵ آذرماه، ساعت ۸ شب، تالار رودکی / کنسرت تراژدی‌ها
16 December: 08:00 PM. Roudaki Hall / Tragedies

هنر درگیر «بحران معنا» است.

یک: بدیهی است که دیگر هیچ چیز درباره هنر بدیهی نیست؛ نه حیاتِ درونی اش، نه ارتباط اش با جهان و نه حتی حتی برای زیستن. نهایت کاری که هنر می تواند انجام دهد این است که ما را علیه «شیء شدگی» تمامیت خواهی که در جامعه امروزی درحال وقوع است یاری رساند. همچنین این آثار هنری هستند که قادرند وضع انسان را به مثابه فرد و اجتماع آشکار سازند و به بیان ناتوانی ها، شکافها، تعارضاتِ زندگی اجتماعی و از خود بیگانگی ها بپردازند.

دو: دنبال کردن آثار هنری از طریق تخیل، کامل ترین و فریبنده ترین جانشین برای فهمیدن و درک آن است. در وضعیت «معاصر» این موضوع باید درک شود که «آثار هنری» درک ناپذیر هستند. آنانی که صرفاً با ابزار فهم به بررسی هنر می پردازند، آن را به چیزی ساده و آسان بدل می کنند، که بسیار دور است از آن چیزی که هست. پیشرفت در تکنیک و در رویه های هنرمندانه، ضرورتاً به معنای پیشرفت «کیفیت آثار هنری» نیست.

بیانیه /

ارگستر نیلپر «پانزده سال» است که با وجود تمام روزهای سخت و شرایط دشوار فعالیت فرهنگی در این دیار، همچنان به مبارزه فرهنگی و هنری خود ادامه داده است. ما در ارگستر نیلپر همیشه باور داشته‌ایم که آثار هنری، می‌تواند و «باید» رویکردی انتقادی و رهایی بخش داشته باشد. ما تلاش کرده‌ایم تا فعالیت‌های هنرمندانمان را به «ارتزاق»، «گالاشدگی»، «شهرت» و تن دادن به اجبارهای «صنعت فرهنگ» فرو نگاهیم و در عوض تلاش کنیم تا از طریق هنرورزی، و نه هنرپردازی، در حد بضاعت خودمان، تاثیرگذار باشیم.

اینگ، و در این روزهای دشوار اجتماعی، رسالت خود را در تداوم این رویکرد «چه بسا مصرانه‌تر و متعهدانه‌تر از قبل» می‌دانیم و برای تحقق‌اش تلاش خواهیم کرد. ما باور داریم که این امر بدون همراهی، همدلی و حمایت تمامی همکاران و مخاطبانمان در ارگستر نیلپر ممکن نبوده و نخواهد بود.

NILPER
STRING
ORCHESTRA

ارکسترزهی نیلپر /

ارکستر نیلپر یکی از فعال‌ترین ارکسترهای خصوصی در تهران است که از سال ۱۳۸۳ تاسیس و مشغول به فعالیت در حوزه موسیقی جدی است. ارکستر نیلپر در سال‌های فعالیت خود همواره تمرکز اجرایی صحنه‌ای خود را بر اجرای آثار موسیقی معاصر از آهنگسازان ایرانی و بین‌المللی حفظ نموده است. همچنین همکاری با نوازندگان جوان به عنوان سولیست و امکان حضور آنان در صحنه‌های رسمی موسیقی نیز بخش دیگری از اهداف ارکستر نیلپر را در این سال‌ها شامل شده است. ارکستر نیلپر شاید یکی از معدود ارکسترهای خصوصی در ایران است که با سازماندهی فعالیت‌ها و تمرین‌های خود توانسته‌است بر مشکلات کار گروهی فائق شده و حیات خود را همچنان تضمین نماید. موفقیت‌هایی که ارکستر نیلپر در طول سال‌های فعالیت خود به ثبت رسانده‌است، آن را به یکی از ارکسترهای مهم و تاثیرگذار در میان اهالی موسیقی و علاقمندان به موسیقی جدی تبدیل نموده است. این ارکستر از سال ۱۳۹۶ در کنار برنامه‌های فصلی مستقل، به عنوان ارکستر ثابت فستیوال بین‌المللی موسیقی معاصر تهران فعالیت می‌نماید.

NILPER ORCHESTRA /

“Nilper in ancient Iranian language means “Lotus” and it’s a symbol for peace and friendship in the opinion of all countries.” Nilper Orchestra was founded by Navid Gohari, Kaveh Daneshmand & Farhad Ghazizadeh in 2003 for performing contemporary classical music. The Orchestra’s continuous aspiration is performing art music of both Iranian and international contemporary composers, while – as the members of the orchestra – bringing together talented performers and raising the level of artists living and working in Iran. Since its establishment, the orchestra has performed regularly in seasonal programming and in its fifteen years of activity, has performed 38 full concerts, performing 64 works in repertoire of contemporary music, 23 world or national premieres, and has hosted 12 soloists.

Focusing on contemporary composers, introducing and performing the pieces from those musicians who were less focus before, performing the Iranian composer’s pieces, registering international performances from top-rated repertoires around the world, observing international rules (such as copyright and interactions with publishers), cooperating with famous Iranian musicians as soloists and introducing young talents musicians are other Nilper’s approaches during these years.

”نیلپر امروز نقشی صریح و پر رنگ در درگیر کردن مخاطبین اش با موسیقی امروز جهان ایفا می کند. حتی جدی ترین مخاطبین موسیقی نیز به یک اندازه در طول اجرا درگیر و تشنه موسیقی می شوند. نیلپر مخاطبین خودش را دارد. اجرای نوازندگان نیلپر در هر کنسرت بهتر می شود. نوازندگانی که رشدشان در هر اجرا بیشتر شده و این تاثیر ریپرتوار خوب را عمیق تر می کند“

هوشیار خیام
نوازنده / آهنگساز

مدیران و عوامل اجرایی

فصل هنری ۱۳۹۸/۱۳۹۹

مدیر هنری و رهبر ارکستر / نوید گوهری
مدیر ارکستر / احسان تارخ
مسئول هماهنگی هنری / آنیتا واحدی
مسئول هماهنگی بین‌الملل / سارا اکبری
مسئول بخش تبادلات فرهنگی / سپهر شریف‌زاده
مسئول تبلیغات و شبکه‌های اجتماعی / الناز تارخ
مسئول بخش عضویت در خانواده حامیان / مرجان فیروزآبادی
مسئول بخش آموزش و پژوهش / سحر ناطقی
مسئول آرشیو نت / پژمان مالکی
عکس / کیارش مسیپی
آرت‌ورک پوستر / تام هِگن

BOARD & STAFF

Season 2018/19

Artistic director & conductor/ Navid Gohari
Executive director/ Ehsan Tarokh
Artistic Coordinator/ Anita Vahedi
International Affairs/ Sarah Akbari
Booking Services/ Sepehr Sharifzadeh
Advertising/ Elnaz Tarokh
Patronship/ Marjan Firoozabadi
Educational program manager/ Sahar Nateghi
Library & Archive/ Pejman Maleki
Photo/ Kiarash Mosayebi
Poster's Artwork/ Tom Hegen

نوازندگان

فصل هنری ۱۳۹۸/۱۳۹۹

MUSICIANS

Season 2018/19

ویولا / Viola

جاوید پناهی / Javid Panahi

علی یزدی / Ali Yazdi

پگاه فاضلی / Pegah Fazeli

نیکی یغمایی / Niki Yaghmaee

مهسا رحمتی / Mahsa Rahmati

مینا آقارضایی / Mina Agharezaei

ویلونسل / Violoncello

یاسمن کوزه‌گر / Yasaman Koozehgar

گلسانا شناسایی / Golsana Shenasaee

سنا شهمیری / Sana Shahmiri

هلپا پورکریمی / Helia Poorkarimi

کنترباس / Double bass

محمد علیزاده / Mohammad Alizadeh

آوا پورنادر / Ava Pournader

کنسرت مایستر / Concertmaster

بابک کوهستانی / Babak Kouhestani

ویلن اول / 1st Violin

پویا دهلاری / Pooya Dehlari

مهسان جبیری / Mahsan Jobeiri

پویا عشقی نژاد / Pooya Eshghinejhad

آنیتا واحدی / Anita Vahedi

علی علیزاده / Ali Alizadeh

مهسا رستمی / Mahsa Rostami

وحید حاج‌میری / Vahid Hajmiri

ویلن دوم / 2nd Violin

فرمهر بیگلر / Farmehr Beyglou

فرناز دارویی / Farnaz Darouei

سحر ناطقی / Sahar Nateghi

مرجان فیروزآبادی / Marjan Firouzabadi

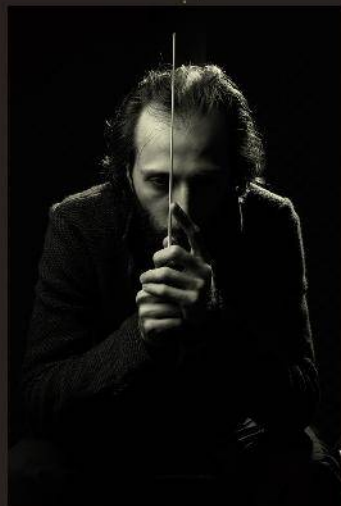
پژمان مالکی / Pejman Maleki

پژمان رضایی / Pejman Rezaei

نرگس ناجی / Narges Najji

آیلین ثقفی / Ilin Saghafi

نوید گوهری موسیقی را از سن پنج سالگی با نوازندگی ویلن آغاز نمود و تحصیلات موسیقی خود را در کنسرواتوار موسیقی تهران زیر نظر پروفیسور مارینا آقابگیان در رشته آهنگسازی و رهبری ارکستر به پایان رساند. او در سال ۲۰۱۴ زیر نظر Dr. Evan Feldman دوره اصول و مبانی تمرین با آنسامبل را با بالاترین نمره در دانشگاه North Carolina at chapel hill مطالعه نمود. گوهری با تاسیس ارکستر نیلپر در سال ۱۳۸۳ فعالیت حرفه ای خود را با تمرکز بر اجرای آثار موسیقی کلاسیک و معاصر به عنوان رهبر ارکستر آغاز نمود. نوید گوهری در سال ۱۳۹۴ کانون موسیقی معاصر را در موزه هنرهای معاصر تهران تاسیس، و به عنوان مدیر کانون مشغول به فعالیت گردید و در همان سال با همکاری احسان تارخ، فستیوال بین‌المللی موسیقی معاصر تهران را پایه‌گذاری نمود. او همچنین به عنوان آهنگساز و طراح موسیقی گروه تئاتر «بین»، برنده جایزه بهترین موسیقی تئاتر از سی و ششمین جشنواره تئاتر فجر، و جزء ده برنده برتر موسیقی تئاتر در سال ۲۰۱۸ از مسابقات جهانی Music Theater Now می‌باشد.

نوید گوهری /

مدیر هنری و رهبر ارکستر

**NAVID GOHARI/
ARTISTIC DIRECTOR
AND CONDUCTOR**

He started his music education at the age of five to learn violin and in 2009 he graduated from Tehran Conservatory of Music with an emphasis in composition under the view of Prof. Marina Aghabegian. In 2014 he successfully completed the “Fundamentals rehearsing music ensembles” courses authorized by Dr. Evan Feldman at University of North Carolina at Chapel Hill. He Founded Nilper Orchestra in 2004 and focused on classical and contemporary music as a conductor. In 2013 he performed Peteris Vasks’s pieces and got the special mention from composer. He also performed a lot of pieces from great contemporary composers such as Arvo Part, Henryk Gorecki, Wojciech Kilar, Giya Kancheli, etc. during these years. Gohari established the Contemporary Music Circle of Tehran Museum of Contemporary Art (CMC.TMOCA) as a director in 2015. Throughout the years he gained a lot of experience in other activities such as: composed a lot of pieces for film & theatre, taught music and gave lectures. Now Navid Gohari is a director of CMC.TMOCA, the director of classic studies in Navayeamin Music Academy, music director of “Beyn” Theatre Group, and the artistic director and conductor of Nilper Orchestra.

احسان تاریخ از سال ۱۳۸۴ به عنوان مدیر اجرایی ارکستر نیلپر، مشغول به فعالیت می‌باشد. وی همچنین در سال ۱۳۹۴ به عنوان عضو شورای برنامه‌ریزی کانون موسیقی معاصر و مدیر برگزاری برنامه‌های این کانون، در تاسیس و پیشبرد اهداف آن نقش بسزایی داشته است. تاریخ همچنین به عنوان مدیر اجرایی کرفلوت تهران که در سال ۱۳۹۴ تاسیس گردید، همکاری داشته است. مدیریت داخلی آموزشگاه موسیقی نوای امین، مدیریت اجرا و برگزاری برنامه‌های موسیقی از جمله (ارکستر نوای صلح، گروه کوبه ای فروزان، گروه سنتی قول و غزل) و تئاتر از مهمترین فعالیت‌های احسان تاریخ در این سال‌ها بوده است. وی همچنین سرپرستی گروه‌های موسیقی گلگ و آوانو، کسب مقام برتر در رشته موسیقی تاتر از نخستین جشنواره تاتر شهر، کسب مقام برتر در رشته موسیقی تاتر استانی، کسب مقام برگزیده جشنواره موسیقی نواحی دانشجویی و برگزاری بخش موسیقی اختتامیه جشنواره بین المللی تاتر فجر، جشنواره تاتر ماه، جشنواره شمسه، همکاری با گروه موسیقی چهل دف، ارکستر موسیقی نو به رهبری علیرضا مشایخی، ارکستر موسیقی ملل به رهبری پیمان سلطانی و گروه موسیقی کولاز به سرپرستی حمید دیبآذر به عنوان نوازنده را در کارنامه خود دارد. احسان تاریخ در حال حاضر به عنوان عضو شورای برنامه‌ریزی و مدیر برگزاری کانون موسیقی موزه هنرهای معاصر تهران، مدیر اجرایی فستیوال موسیقی معاصر تهران، مدیر ارکستر نیلپر مشغول به فعالیت می‌باشد.

احسان تاریخ / مدیر ارکستر
**EHSAN TAROKH/
 EXECUTIVE
 DIRECTOR**

He studied music at National Music Academy of Ukraine and passed some music courses at Tehran Conservatory of Music. During these last years he changed his view to curating the artistic events such as concerts and performances. Since 2005 he is a manager of Nilper Orchestra and in 2015 he was appointed as a member of planning council in Contemporary Music Circle of Tehran Museum of Contemporary Art (CMC.TMOCA). He is also the manager of Tehran Flute Choir since 2015 and the director of Navayeamin Music Academy since 2012. During these years Ehsan had a lot of experience in curating concerts such as Navaye Solh Orchestra, Foroozan Percussion Band, Iranian traditional music ensemble "Ghol-Ghazal", etc. He has received several prizes as as an artistic event manager, composer & percussion player from international & regional festivals in Iran.

کنسرت سفر به گذشته A Journey to the Past

۱۸ آذرماه . ساعت ۸ شب . تالار رودکی تهران 09 December 2019.08:00 PM.Roudaki Hall

زمان، حقیقتی است ممتد و پیوسته که اجزای آن چنان در هم تنیده‌اند، که نمی‌توان آنها را از هم متمایز ساخت. از این‌رو، بین گذشته و حال، اتحاد ناگسستنی وجود دارد. لحظه‌های زمان همانند نقطه‌های جداگانه‌ای نیستند، بلکه هر لحظه واقعی تقسیم‌ناپذیر است که گذشته، حال و آینده را دربر دارد. به تعبیر دقیق‌تر، لحظه‌های زمان در پی یکدیگر نمی‌آیند، بلکه در درون یکدیگر واقع شده‌اند. آن‌چنان که هنری برگسون در کتاب زمان و ازاده آزاد به زیبایی می‌نویسد: «هرجا که تغییر و دگرگونی داشته باشد، زمان نیز حضور خواهد داشت. اما اگر حرکت نفی شود، دیگر زمان معنا نخواهد داشت. وقتی هر موجودی حامل گذشته خود باشد، چیزی را در گذشت زمان از دست نخواهد داد؛ بلکه هرچه زمان پیش می‌رود، بر کمال و فربهی آن افزوده می‌شود. حضور گذشته در حال، به معنای حضور تمام دستاوردهای زندگی در وضعیت فعلی انسان است. زمان، صرفاً لحظه‌ای که به جای لحظه‌ای دیگر قرار می‌گیرد نیست؛ زمان پیشرفت مستمر گذشته است که اندک اندک رو به آینده می‌گذارد و با پیشرفت خود فربه می‌شود.»

کنسرت سفر به گذشته A Journey to the Past

۱۸ آذرماه . ساعت ۸ شب . تالار رودکی تهران Roudaki Hall 09 December 2019.08:00 PM

جوژیپه تورلی / کنسیرتو گروسو آپوس ۸ شماره ۶ (۱۷۰۸)
Giuseppe Torelli: Concerto Grosso Op.8 No.6

گراوه - ویواچه / Grave-vivace
لارگو / Largo
ویواچه / Vivace

هنریک میکولای گورسکی / سه قطعه در استایل قدیمی (۱۹۶۳)
Henryk Mikołaj Górecki: Three pieces in old style

قطعه اول / I
قطعه دوم / II
قطعه سوم / III

اُتورینو رسپیگی / سوئیت رقص‌های آنتیک، شماره ۳ (۱۹۳۲)
Ottorino Respighi: Ancient Airs and Dances No.3

ایتالیایی / Italian
آندانته کانتابیله / Andante cantabile
سیسیلی / Sicilian
پاساکالیا / Passacaglia

کارل نیلسن / سوئیت کوچک برای ارکستر زهی (۱۸۸۸)
Carl Nielsen: Little suite for strings

پرلود / Preludio
اینترمتزو / Intermezzo
فیتال / Finale

تمرین عمومی ارکستر نیلپر Nilper Open Rehearsal

۲۲ آذرماه . ساعت ۱۲:۳۰ صبح . تالار حافظ تهران . 13 December 2019 . 12:30 AM

تمرین عمومی (Open Rehearsal) یکی از فعالیت‌های معمول در ارکسترهای معتبر جهان است که با نگاهی آموزش محور برگزار می‌شود. تمرین‌های عمومی این فرصت را برای عموم مخاطبان فراهم می‌آورد تا خارج از قواعد مرسوم کنسرت‌های رسمی، شاهد جریان تمرین و آماده‌سازی ارکستر باشند. مسایلی از جمله نحوه ارتباط رهبر و نوازندگان، چگونگی تمرین و آماده‌سازی قطعات و رسیدن به هماهنگی نهایی برای اجرا.

ارکستر نیلپر نیز به مناسبت پانزده سالگی خود، قصد دارد تا برای نخستین بار این امکان را برای مخاطبان علاقه‌مند خود فراهم آورد. در این برنامه ارکستر نیلپر دو قطعه «آداجیو برای ارکستر اثر ساموئل باربر» و «موسیقی اندوهگین اثر پتریس وسک» را پیش از اجرای کنسرت ۲۵ آذرماه، بصورت عمومی تمرین خواهد.

تمرین عمومی ارکستر نیلپر Nilper Open Rehearsal

۲۲ آذرماه . ساعت ۱۲:۳۰ صبح . تالار حافظ تهران . Hafez Hall . 12:30 AM . 13 December 2019

۱۲:۳۰ / بخش اول

ساموئل باربر: آداجیو برای ارکستر زهی (۱۹۳۶)

Samuel Barber: Adagio for strings

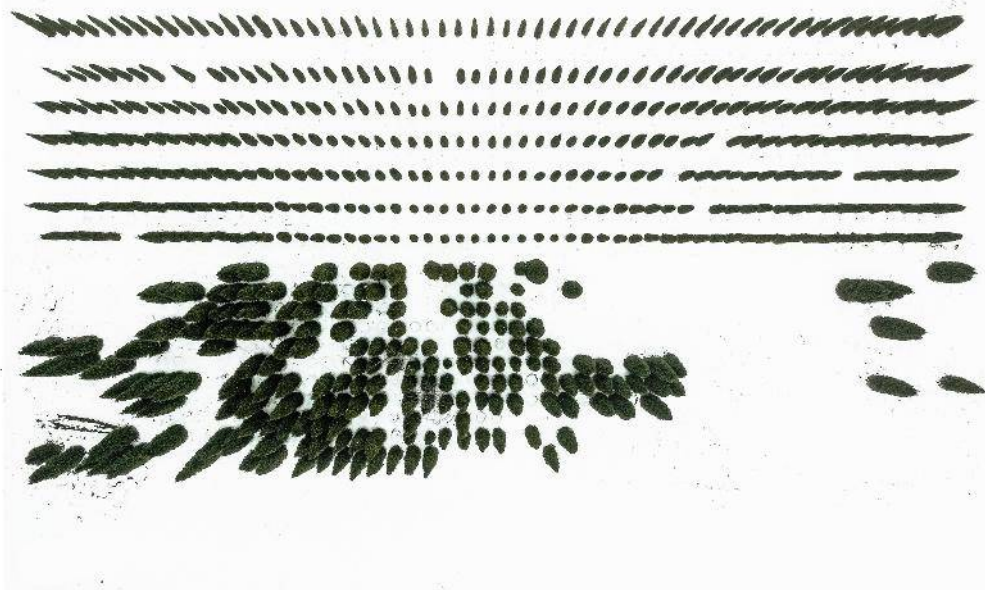
۱۳:۱۵ / بخش دوم

پتیریس وِسک: موسیقی اندوهگین برای ارکستر زهی (۱۹۸۳)

Pēteris Vāks: Musica Dolorosa for strings

کنسرت مناظر اسرار آمیز Mysterious Landscapes

۲۴ آذرماه . ساعت ۸ شب . تالار رودکی تهران Roudaki Hall 08:00 PM 2019 December 24

«عالم مراتبی دارد و طبیعت مرتبه‌ای از مراتب آن است و انسان در وجهی از وجودش، موجودی از موجودات طبیعی عالم»

انسان هرچه هست، با نسبت‌هایش تعیین پیدا می‌کند، و یکی از نسبت‌های انسان با «طبیعت» است. انسان با توجه به اقلیم و طبیعتی که در آن زندگی می‌کند و با تجاربی که در طول زمان کسب می‌کند (تجاربی که حاصل نسبت انسان با دیگر هم‌نوعانش است)، دارای فرهنگ می‌شود و فرهنگ خود را انباشته‌تر می‌کند. فرهنگ هر قوم بیش از هر چیز متأثر از اقلیم و تاریخ آن قوم است. منظرهای طبیعی هر منطقه چارچوب دیرپایی است که جامعه انسانی درون آن برپا می‌شود. اقلیم طبیعی و فرهنگ بومی هر منطقه، تاریخچه تعامل بین فرآیندهای طبیعی و کنش‌های انسانی را در طول زمان می‌سازند و هویت یکتای هر منطقه را شکل می‌دهند. در دوره معاصر اما، از نسبت مستقیم انسان با طبیعت خبری نیست. انسان معاصر با رویکرد «انسانی کردن جهان»، طبیعت را همچون محیط زیست خود تلقی می‌کند و تمام جهان طبیعی را به نسبت خود فهم می‌کند.

کنسرت مناظر اسرار آمیز Mysterious Landscapes

۲۴ آذرماه . ساعت ۸ شب . تالار رودکی تهران . 15 December 2019.08:00 PM.Roudaki Hall

احمد پژمان: دیورتیمینتو (۲۰۱۶)

Ahmad Pejman: Divertimento

سوران / Soraan

هنگام / Hengam

شوش / Shoosh

خوارزم / Xaarazm

یرکی سون تور: جزیره فراموش شده (۱۹۸۹)

Erkki-Sven Tüür: Insula Deserta

ارنستو فرری: نیایش و کیهان (۲۰۱۰)

Ernesto Ferreri: Hymnus & Cosmos

وویتسک کیلر: اُوراوا (۱۹۸۸)

Wojciech Kilar: Orawa

کنسرت تراژدی‌ها Tragedies

۲۵ آذرماه . ساعت ۸ شب . تالار رودکی تهران . 16 December 2019, 08:00 PM, Roudaki Hall

نیچه معتقد است: نخستین تأمل انسان، تأمل درباره‌ی مرگ و فناپذیری است. انسان، تنها جاننداری است که بر مرگِ خویش واقف است. این حقیقتِ دردناک، عامل روی آوردنِ بشر به هنر است. خلاقیتِ وی برای فرار از مرگ، در هنر تجلی می‌یابد و تراژدی، اوج خلاقیتِ بشر در هنر است. اوج هنر تراژیک، در نسبتِ حضوری است که انسان هم فاعلِ شناخت است و هم متعلق به آن. تنها در این هنر متعالی است که بشر به توجیهِ زندگی دست می‌یابد و برای غلبه بر فناپذیر بودنش و فائق آمدن بر این حقیقتِ دهشتناک، هستی زمینی پیدا می‌کند.

«امر تراژیک» به عنوان هسته و جوهر اصلی تراژدی، راهی است برای رسیدن قهرمان تراژدی به شناختِ تراژیک؛ «رنج بردن برای آموختن». هرچند در جهان‌شناسی یونان باستان (زادگاه تراژدی)، خدایان، قانون هستی‌اند و بر انسان و زندگی او مسلط‌اند، اما تراژدی عرصه تقابل خواستِ قهرمانِ تراژیک با خواستِ خدایان نیز هست.

کنسرت تراژدی‌ها Tragedies

۲۵ آذرماه . ساعت ۸ شب . تالار رودکی تهران 16 December 2019.08:00 PM.Roudaki Hall

ساموئل باربر: آداجیو برای ارکستر زهی (۱۹۳۶)
Samuel Barber: Adagio for strings

علیرضا مشایخی: دریا، یک سوئیت ایرانی (۱۹۹۸)
Alireza Mashayekhi: Darya, A Persian suite

قسمت اول / Movement I

قسمت دوم / Movement II

قسمت سوم / Movement III

قسمت چهارم / Movement IV

هنریک میکوژای گورسکی: سه قطعه در استایل قدیمی (۱۹۶۳)
Henryk Mikołaj Górecki: Three pieces in old style

قطعه اول / I

قطعه دوم / II

قطعه سوم / III

پتیریس وِسک: موسیقی اندوهگین برای ارکستر زهی (۱۹۸۳)
Pēteris Vasks: Musica Dolorosa for strings

TOM HEGEN / PHOTOGRAPHER

تام هگن / عکاس

"تمرکز من بر روی پروژه «عکاسی هوایی» است که نشان‌دهنده تاثیر حضور انسان بر روی زمین است. به عنوان یک عکاس به رابطه میان طبیعت و انسان علاقه‌مند هستم. من در این پروژه به ثبت مناظری می‌پردازم که به واسطه دخالت انسان به شدت دگرگون شده‌اند. من می‌کوشم تا با ثبت این تصاویر، توجه بیننده را به نیروهای خارق‌العاده ای که بر محیط اطراف ما تاثیر می‌گذارند، جلب نمایم."

تام هگن، عکاس و طراح گرافیک اهل آلمان است که به دلیل پروژه عکاسی‌های هوایی‌اش شناخته شده‌است. وی که برنده جوایز بیشماری در رشته عکاسی از جمله جایزه طراحی آلمان، جایزه بین‌المللی آی‌پی‌ای و جایزه طراحی اروپا می‌باشد، به عنوان هنرمند افتخاری در پروژه جشن پانزده‌سالگی ارکستر نیلپر حضور دارد. عکس‌های تام هگن، که از سه مجموعه "معدن ذغال‌سنگ"، "بوتانیکال" و "آب سمی" انتخاب شده‌اند، به عنوان آرت‌ورک‌هایی برای پوستر کنسرت‌های "سفر به گذشته"، "مناظر اسرارآمیز" و "تراژدی‌ها" و با تایید رسمی تام هگن، مورد استفاده قرار گرفته‌اند.

"I focus on aerial photography projects that show impact of human presence on earth. As a photographer I am interested in the relationship between man and nature. In my aerial photography I focus on landscapes that have been heavily transformed by human intervention. I am trying to sensitize the viewer for those subjects by taking a look on the extraordinary forces impacting our environment."

Tom Hegen is an award-winning German photographer known for his aerial photography projects. The focus of these projects is on landscapes that have been altered by human intervention.

The artworks used for: *a journey to the past*, *mysterious landscapes* and *tragedies* posters have been chosen from Tom Hegen's three photography projects: *coal mine*, *botanical* and *toxic water* series, with his own permission.

APPRECIATION

سپاس‌گزاری

۱۵ سالگی ارکستر نیلپر حاصل همکاری و همراهی هنرمندان و نوازندگان بسیاری است که در برهه‌های زمانی مختلف همراه ارکستر نیلپر بوده‌اند و برای پیشبرد اهداف و تعالی آن تلاش کرده‌اند. همچنین حاصل حمایت و همدلی دوستان، حامیان و مخاطبانی است که در کنار این ارکستر ایستاده‌اند و ادامه راه آن را ممکن ساخته‌اند. ما این همراهی را قدر می‌نهییم و پروژه «۱۵ سالگی» را به تمام آن‌ها تقدیم می‌کنیم.

Nilper Orchestra's 15th founding celebration is the outcome of musicians and artists collaborations and contributions at different periods which has made NSO's success and progress possible; as well as empathy and support of friends and audience. We appreciate their efforts and would like to dedicate these concerts to them.

COMPOSERS/ آهنگسازان

جوزپه تورلی (۱۶۵۸/۱۷۰۹، ایتالیا)

تعلیمات خود را از بلونیا شروع کرد و بعداً به عنوان ویولنیست دربار (هم در دربار و هم در وین) به شهرت رسید و ده ها کنسرتو و سونات ساخت. او تجارب کورلی را در کنسرتو گروسو (که در آن چندین ساز در مجموعه بزرگ سازها نوعی نقش سولوی جمعی ایفا می کنند) بسط داد. تورلی یکی از نخستین آهنگسازان عمده ای بود که کنسرتوهای برای ویولن سولو خلق کرد.

Giuseppe Torelli (1658/1709, Italy)

Torelli is most remembered for contributing to the development of the instrumental concerto, especially concerti grossi and the solo concerto, for strings and continuo, as well as being the most prolific Baroque composer for trumpets. Torelli was born in Verona. It is not known with whom he studied violin though it has been speculated that he was a pupil of Leonardo Brugnoli or Bartolomeo Laurenti, but it is certain that he studied composition with Giacomo Antonio Perti. at the age of 26, he became a member of the Accademia Filarmonica as suonatore di violino. He returned to Bologna sometime before February 1701, when he is listed as a violinist in the newly re-formed cappella musicale at San Petronio.

اُتورینو رِسپِیگی (۱۸۷۹/۱۹۳۶، ایتالیا)

رسپِیگی در شهر بلونیا و در خانواده ای موسیقی دان متولد شد و در همان سال های کودکی دروس ابتدایی پیانو و ویلن را از پدرش فرا گرفت. او سپس آموزش ویلن را تحت تعلیم فدریکو سارتی در مدرسه موسیقی بلونیا ادامه داد. همچنین دروس آهنگسازی (جوزپه ماتروچی) و موسیقی قدیمی (لویجی تورچی) را نیز فرا گرفت. در سال ۱۹۰۰ رسپِیگی به مدت پنج ماه نزد ریمسکی کورساکوف، آهنگساز بنام روس، دروس پیشرفته آهنگسازی را آموخت و در سال ۱۹۰۲ در سفری به برلین تحت تعلیم ماکس بروخ، آهنگساز مطرح آلمانی، قرار گرفت. او همچنین علاقه فراوانی به رشته موسیقی شناسی داشت و آثار موسیقی قدیم اروپا (قرن ها شانزدهم تا هجدهم) را مورد مطالعه قرار می داد و به دلیل همین علاقه و استفاده از تکنیک ها و ملودی های موسیقی قدیمی در آثارش، او را آهنگساز نئوکلاسیک می شمردند.

Ottorino Respighi (1879/1936, Italy)

Ottorino Respighi was born in Bologna, where his father was a piano teacher, and taught his son violin and piano. He continued studying violin with Federico Sarti at the Liceo Musicale in Bologna, and composition with Giuseppe Martucci and the early music scholar Luigi Torchi. In 1900, Respighi studied composition for five months with Nikolai Rimsky-Korsakov in Russia, while he was employed as first violinist in the orchestra of the Russian Imperial Theatre in St Petersburg during its season of Italian opera. He also had composition lessons with Max Bruch in 1902 in Berlin. Until 1908 his principal activity was as first violin in the Mugellini Quintet, before turning his attention entirely to composition. Ottorino Respighi was also a musicologist, a devoted scholar of Italian music of the 16th-18th centuries. He published editions of the music of Claudio Monteverdi and Antonio Vivaldi, and of Benedetto Marcello's *Didone*. Because of his devotion to these older sources (which worked its way to many of his compositions), many would start to consider him as a typical exponent of Neo-classicism.

COMPOSERS/ آهنگسازان /

هنری میخوئای گورسکی (۱۹۳۳/۲۰۱۰)

هنریک میخوئای گورسکی را بدون شک میتوان یکی از محبوبترین و برجستهترین شخصیت‌های موسیقی معاصر لهستان در نیمه دوم قرن بیستم به شمار آورد. وی به همراه پندرسکی و سیروتسکی از بنیانگذاران مکتب «سونوریست» لهستان می‌باشند که در دهه ۱۹۶۰ میلادی شروع و بسیار فراگیر شد. با این حال، گورسکی عمده شهرت خود را با خلق سمفونی شماره سه تحت عنوان «آهنگ سوگواری» به دست آورده بود. پس از موفقیت چشمگیر این اثر، صراحت و تاثیر عاطفی موسیقی گورسکی او را تبدیل به یکی از شخصیت‌های اصلی موسیقی معاصر در عرصه بین‌المللی کرد. به غیر از دو دوره کوتاه مدت اقامت در پاریس (برای تکمیل تحصیلات زیر نظر الیویر مسیان) در اوایل دهه ۱۹۶۰ میلادی، و برلین در سال ۱۹۷۳، بیماری و ضعف فیزیکی وی را مجبور به ماندن در جنوب لهستان کرد، جایی که باعث آگاهی عمیق وی از فرهنگ لهستانی و میراث مذهبی لهستان شده و پایه های اصلی زبان موسیقایی او را شکل داده است. زبان شخصی و مستقل گورسکی را می‌توان در تمام آثار متنوع وی دنبال کرد، از بافت زمخت و پر از کشمکش‌اش در «کتاب پیدایش» تا ملودی‌های طولانی، پرنفس و آرام سوگواری اش در سمفونی شماره سه و ملودی‌های مدال و محلی‌اش در «سه قطعه به سبک قدیمی».

Henryk Mikołaj Górecki (1933/2010, Poland)

Polish composer Henryk Mikołaj Górecki, was one of the most prominent figures in Polish music in the second half of the 20th century. Together with Penderecki, Serocki, and others he established the Polish school of the 1960s is alternatively known as “sound mass composition” or “sonoristic composition.” It was not, however, until the phenomenal success of his third symphony, *Symphony of Sorrowful Songs* Op. 36, which brought the composer world-wide renown through its numerous performances and recordings, that his music reached an extended audience outside his native Poland. Since then the directness and emotional impact of his music have established him as one of the major figures of contemporary music. Apart from two brief periods of study in Paris in the early 1960s and a stay in Berlin in 1973 severely curtailed by serious illness, Górecki has remained rooted in southern Poland where his deep awareness of Polish folk culture and religious heritage have formed the standing stones of his musical language. The diversity of this highly individual musical personality can be traced in his work, ranging from the rugged and combative *Genesis* Op 19 and the long slow lament of the *Third Symphony* to the modal melodies of *Three Pieces in the Old Style*, and the fast flamboyant movements of the *Harpichord Concerto*.

کارل نیلسن (۱۸۶۵/۱۹۳۱، دانمارک)

نیلسن در نهم ژوئن ۱۸۶۵ در نورلیندلس و در خانواده‌ای فقیر به دنیا آمد. او نخستین دروس موسیقی را از آموزگار دهکده فرا گرفت و در ۱۴ سالگی وارد ارکستر ارتش شد. نیلسن با کمک دوستانش به کنسرواتوار کپنهاگ راه یافت و در سال ۱۸۹۱ به عضویت ارکستر سلطنتی دانمارک درآمد و بین سال‌های ۱۹۱۴-۱۹۰۸ رهبری آن را به عهده گرفت. او همچنین رهبری انجمن موسیقی و مدیریت کنسرواتوار کپنهاگ را به عهده گرفت. ملودی‌های زیبا و با جذابیت استثنائی نیلسن در تمام اسکاندیناوی از مقبولیت عام برخوردار شد. نیلسن از برجسته‌ترین سمفونی‌سازان اواخر دوره رمانتیک بود، که فرم‌های سنتی را با رهیافتی تازه و اصیل از تونالیتیه ترکیب کرد. سمفونی اول او نمونه‌ای از تونالیتیه پیشرونده بود، که در گامی متفاوت با گام ابتدای اثر به پایان می‌رسد. سمفونی‌های بعدی وی نوعی پلی فونی پیچیده و برگرفته از ریتم را تکامل بخشیدند. آثار او ترکیبی از فرم‌هایی با ظاهر خشک و ساختار تونالیتیه درونی خودسرانه‌اند، که بهترین نمونه‌های آن‌ها را در شش سمفونی برنامه‌ای (۱۸۹۲، ۱۹۲۵) وی می‌توان یافت.

COMPOSERS/ آهنگسازان

Carl Nielsen (1865/1931, Denmark)

Carl August Nielsen was a Danish composer, conductor and violinist, widely recognized as his country's most prominent composer. Brought up by poor yet musically talented parents on the island of Funen, he demonstrated his musical abilities at an early age. He initially played in a military band before attending the Royal Danish Academy of Music in Copenhagen from 1884 until December 1886. He premiered his Op. 1, Suite for Strings, in 1888, at the age of 23. The following year, Nielsen began a 16-year stint as a second violinist in the Royal Danish Orchestra under the conductor Johan Svendsen, during which he played in Giuseppe Verdi's Falstaff and Otello at their Danish premieres. In 1916, he took a post teaching at the Royal Danish Academy and continued to work there until his death.

احمد پژمان (۱۳۱۶)

احمد پژمان در سال ۱۳۱۶ در شهرستان لار استان فارس متولد شد. موسیقی را با آموختن ویلن نزد حشمت سنجرى و تئورى موسيقى را زیر نظر حسین ناصحی آغاز کرد. سپس تحصیلات خود را در آکادمی موسیقی وین با اساتیدی چون آلفرد اوهل، توماس کریستین داوید و هانس یلینگ ادامه داد. او بعدها به دانشگاه کلمبیا در نیویورک رفت و از محضر بولانت آزل، ولادیمیر اوساچوسکی و جک بیسن بهره جست. نخستین کار پژمان، قطعاتی برای ارکستر صبا به رهبری حسین دهلوی بود. در میان ساخته های مهم او میتوان از راپسودی برای ارکستر سمفونیک، سوناتایی برای ویولن و پیانو، اورتور پارسیان، باله روشنائی، اپرای جشن دهقان، دلاور سهند، سمندر و ... نام برد. ساخت موسیقی فیلم هایی همچون باران (مجید مجیدی)، بوی کافور، عطر یاس (بهمن فرمان آرا)، شازده احتجاب (بهمن فرمان آرا)، سایه های بلند آب (بهمن فرمان آرا)، روسری آبی (رخشان بنی اعتماد)، خانه ای روی آب (بهمن فرمان آرا)، بید مجنون (مجید مجیدی)، یک بوس کوچولو (بهمن فرمان آرا) و سریال های تلویزیونی دلبران تنگستان و سمک عیار در کارنامه هنر او قرار دارد.

Ahmad Pejman (born 1937, Iran)

Pejman began music by taking violin lessons with Heshmat Sanjari and theory of composition with Hossein Nasehi. After moving to Austria, he continued his studies in composition with Alfred Uhl, Thomas Christian David & Hans Jelineck at the Vienna Conservatory of Music. Pejman later attended Columbia University in New York City and studied with Buelant Arel, Vladimir Usachevsky and Jack Beesen. Pejman's first compositions were pieces for the Saba Chamber Orchestra (under director Hossein Dehlavi). Rhapsody for Symphony Orchestra, Sonata for Viola & Piano, Parsian Overture, Nonet, The Light (ballet in two acts), Rustic Festival (opera in one act written for the inauguration of Rudaki Hall), The Hero of Sahand (opera in two acts), Samandar (musical theatre), Seven Hurdles of Rostam (electronic music combined with live instruments), Hemasseh, Ayyaran (ballet music for Persian instruments) are some of his essential compositions. Pejman has also composed music for various Iranian movies such as Baran (Majid Majidi), Prince Ehtejab (Bahman Farman Ara), Blue Scarf (Rakshan Bani Etemad), Weeping Willow (Majid Majidi), as well as the TV Series The Warriors of Tangestan & Samak Ayyar.

COMPOSERS/ آهنگسازان

ارکی سون تُوُر (۱۹۵۹ ، استونی)

تخصیسات موسیقی را با فراگیری سازهای کوبه‌ای و فلوت در دبیرستان موسیقی تالین جورج اوتس و آهنگسازی را با استاد ژان راتس در انستیتوی هنرهای زیبای تالین آغاز کرد. او دروس تخصصی را نزد لپو سومیرا فرا گرفت، سپس گروه راک اینسپه را رهبری کرد و به یکی از هنرمندان محبوب در استونی بدل شد. وی سپس به آهنگسازی پرداخت و با ارکستر فیلارمونیک هلسینکی، گروه هیلیارد و کوارتت ساکسوفون استکهلم و ارکستر سمفونیک شهر بیرمنگام همکاری نمود. تور در سال‌های ۱۹۹۱ و ۱۹۹۶ جایزه فرهنگی استونی را از آن خود کرده است.

Erkki Sven Tüür (born 1959, Estonia)

He studied flute and percussion at the Tallinn Music School from 1976 to 1980 and composition with Jaan Rääts at the Tallinn Academy of Music and privately with Lepo Sumera from 1980 to 1984. From 1979 to 1984 he headed the rock group In Spe, which quickly became one of the most popular in Estonia. Tüür left In Spe to concentrate on composition, and with the advent of perestroika soon found an audience in the west. The Helsinki Philharmonic, the Hilliard Ensemble, the Stockholm Saxophone Quartet and the City of Birmingham Symphony Orchestra are among those who have commissioned works from him. He was awarded the Cultural Prize of Estonia in 1991 and 1996. His Concerto for Viola and Orchestra, entitled "Illuminatio", was premiered by violist Lars Anders Tomter and South Jutland Symphony Orchestra in October 2008.

وُتسک کیلر (۱۹۳۲/۲۰۱۳)

او یکی از شناخته شده‌ترین آهنگسازان لهستانی در زمینه موسیقی کنسرتی و همچنین موسیقی فیلم است. کیلر در کراکوف و کاتوویتسه در رشته نوازندگی پیانو و تئوری موسیقی تحصیل کرد و در سال ۱۹۵۵ از آکادمی موسیقی کاتوویتسه فارغ التحصیل شد و بین سال‌های ۱۹۵۹ تا ۱۹۶۰ طی بورس تحصیلی که از دولت فرانسه دریافت کرد تحصیلات تکمیلی خود در زمینه آهنگسازی را نزد نادیا بولانژه به اتمام رسانید. او پس از تحصیل در پاریس در دهه ۱۹۶۰ در کنار کریستوف پندرسکی و هنری میکولای گورسکی به یکی از سه آهنگساز پیشرو لهستان تبدیل شد. بسیاری از کارهای کیلر برای ارکستر سمفونیک نوشته شده‌اند، اما آنچه باعث شد این آهنگساز پیشرو و پرکار در سطح جهانی مورد توجه قرار بگیرد، موسیقی فیلم، و بخصوص موسیقی فیلم «دراکولا برام استوکر» ساخته کارگردان بزرگ سینمای جهان فرانسس فورد کاپولا در سال ۱۹۹۲ بود.

Wojciech Kilar (1932/2013, Poland)

Was a Polish composer who wrote the music for more than 130 motion pictures, most notably the haunting, atmospheric scores that enhanced Francis Ford Coppola's *Dracula* (1992), Jane Campion's *The Portrait of a Lady* (1996), and three films directed by Roman Polanski—*Death and the Maiden* (1994), *The Ninth Gate* (1999), and *The Pianist* (2002). Kilar graduated from the State Music Academy in Katowice in 1955, the same year that he composed his first orchestral work, *Symphony No. 1 for Strings*. He received a grant to study (1959–60) with Nadia Boulanger in Paris but returned to Poland. Throughout his career Kilar moved easily between composing for the cinema and for the concert hall; his work in both genres reflects his interest in Roman Catholicism and traditional Polish folk tunes, as well as the influence of such composers as Maurice Ravel and Arnold Schoenberg. Kilar's best-known classical piece, the symphonic poem *Krzysztof* (1974), was inspired by the people and music of the Tatra Mountains along the Poland-Slovakia border. Kilar received many international awards, and in 2012 he was presented with the Order of the White Eagle (Poland's highest honor) for his contributions to Polish culture.

COMPOSERS/ آهنگسازان

ارنستو فرری (۱۹۵۴، آمریکا)

ارنستو فرری تحصیلات مقدماتی موسیقی خود را مدرسه هنر کارولینای شمالی زیر نظر چارلز فوسل و شروود شافر سپری کرد و پس از دریافت دیپلم در سال ۱۹۷۹ تحصیلات عالی موسیقی خود را زیر نظر هنری وینبرگ و چارلز بورکهارت در مدرسه موسیقی منهنش و دانشگاه شهر نیویورک ادامه داد.

Ernesto Ferreri (born 1954, United state of America)

Ernesto Ferreri studied with Robert Ward, Sherwood Shaffer and Charles Fussell at North Carolina School of the Arts for his Bachelor's Degree (1979). He studied further at Manhattan School of Music and then City University of NY Flushing with Henry Weinberg and Charles Burkhart, receiving his Master of Arts in Musical Composition (1984). Ferreri is a recipient of the NC Composer Fellowship and resides in Wilmington, NC, where he teaches at Cape Fear Community College.

ساموئل باربر (۱۹۱۰/۱۹۸۱، آمریکا)

ساموئل آژبورن باربر یکی از مشهورترین آهنگسازان سده بیستم آمریکا بود. بیشتر شهرت وی به دلیل قطعه «آداجیو برای ارکستر زهی» که نخستین اجرای آن توسط آرتور توسکانینی و ارکستر سمفونیک ان بی سی اجرا شد، بدست آمد. او همچنین دوبار موفق به دریافت جایزه پولیتزر برای اپرای «ونسا» در سال ۱۹۵۶ و کنسرتو برای پیانو و ارکستر در سال ۱۹۶۲ شد. باربر را شاید بتوان جزو معدود آهنگسازان سده بیستم به شمار آورد که پیش از مرگش تقریباً تمام آثارش ضبط و اجرا شده است.

Samuel Barber (1910/1981, United State of America)

Samuel Osmond Barber II was an American composer of orchestral, opera, choral, and piano music. He is one of the most celebrated composers of the 20th century; music critic Donal Henahan stated, "Probably no other American composer has ever enjoyed such early, such persistent and such long-lasting acclaim." His Adagio for Strings (1936) has earned a permanent place in the concert repertory of orchestras. He was awarded the Pulitzer Prize for Music twice: for his opera Vanessa (1956-57) and for the Concerto for Piano and Orchestra (1962). Also widely performed is his Knoxville: Summer of 1915 (1947), a setting for soprano and orchestra of a prose text by James Agee. At the time of Barber's death, nearly all of his compositions had been recorded.

COMPOSERS/ آهنگسازان

علیرضا مشایخی (۱۳۱۸، ایران)

موسیقیدان ایرانی است که برخی او را از نخستین آهنگسازان مدرن ایرانی می‌دانند. در خارج از ایران، مشایخی در وین و اوترخت هلند به تحصیل پرداخت و با حوزه‌های موسیقی معاصر و سبک‌های نوین آشنا شد. نخستین استادان او در ایران دکتر لطف‌الله مفخم پایان (موسیقی ایرانی)، حسین ناصحی (آهنگسازی) و افلیا کمباجیان (پیانو) بودند. سپس در وین نزد اساتید آهنگسازی به نام‌های هانس یلینگ برجسته‌ترین نظریه‌پرداز مکتب وین و شاگرد شونبرگ و کارل شیسکه به ادامه تحصیل پرداخت. او پس از به پایان رساندن دوره آهنگسازی در آکادمی موسیقی وین، برای ادامه تحصیل و پژوهش در زمینه موسیقی الکترونیک به اوترخت در هلند رفت و در آنجا در کلاس‌های گوتفرد میسائیل کونینگ از پایه‌گذاران انستیتو زونولوگی هلند شرکت جست. او در مدت پانزده سال اقامتش در هلند اقدام به فعالیت‌های گسترده آهنگسازی و پژوهشی نمود و در آنجا بود که اساس موسیقی چندفرهنگی (یکی از شیوه‌های نگرش او به موسیقی ایرانی) را پی‌ریزی کرد. علیرضا مشایخی نخستین آهنگسازی است که به شکل گسترده‌ای، پیام‌آور نوگرایی در موسیقی ایران است. آثار او بیش از چهار سال است که در داخل و خارج از ایران اجرا می‌شوند.

Alireza Mashayekhi (born 1940, Iran)

Alireza Mashayekhi is an Iranian musician, composer and conductor. He is one of the first Iranian composers of Persian Symphonic Music. His first teachers were Lotfollah Mofakham Payan (Iranian music), Hossein Nasehi (composition) and Ophelia Kombajian (piano). He then studied in Vienna with Hanns Jelinek and Karl Schiske. After graduating from the University of Music and Performing Arts, Vienna, he went to Utrecht, the Netherlands, to study electronic and computer music and attended lectures by Gottfried Michael Koenig. In 1993, with cooperation of the pianist Farima Ghavam-Sadri, Mashayekhi founded the Tehran Contemporary Music Group. In 1995 he established the Iranian Orchestra for New Music, which released its first recording in 2002 on Hermes Records.

پتریس وسک (۱۹۶۴، لتونی)

آهنگسازی اهل لتونی است که موسیقی‌اش پیوندی نزدیک با تاریخ کشورش در مسیر رسیدن به استقلال و تحمل دردها و رنج‌های دوران اتحاد جماهیر شوروی دارد. موسیقی وسک ترکیبی است از عناصر کهنه و فولکلور و قرار دادن آنها در یک رابطه پویا با زبان موسیقی معاصر. آثار وی غالباً دارای عناوین و نمادهایی استوار بر فرآیندهای طبیعی است؛ اما هدف آهنگساز صرفاً ستایش شاعرانه از طبیعت و یا رنگ‌آمیزی اصوات نیست، بلکه پیگیری موضوعاتی مانند تعامل پیچیده بین انسان و طبیعت از یک سو و نابودی قریب‌الوقوع زیست محیطی و اخلاقی جهان از سویی دیگر است که از طریق موسیقی بیان می‌شود.

Pēteris Vasks (born 1946, Latvia)

He is a Latvian composer and his music is often associated with his country's struggle for independence. Vasks early style owed much to the aleatoric experiments of Witold Lutosławski, Krzysztof Penderecki and George Crumb. Later works included elements of Latvian folk music, such as his gentle and pastoral cor anglais concerto (1989). His works are generally extremely clear and communicative, with a solid and muscular sense of harmony. Lyrical passages may be followed by agitated dissonances, or interrupted by sombre sections with a march-like feel. He made extensive use of minimalist techniques as well, but never became attached to any particular method. Vasks feels strongly about environmental issues, and a sense of nature both pristine and destroyed can be found in many of his works.

با سپاس ویژه از مدیرعامل و مدیران بنیاد رودکی
مدیر تالار: معصومه سهرابیان

همکاران فنی تالار رودکی

مسئول فنی: جمشید شعبانی / صدابردار: سهیل احمدی / نورپرداز: محمد ابوالحسینی
مسئول صحنه: سعید پوش‌نگاه / و قدزدانی از همکاران ستادی، اجرایی، راهنمایان، خراشت
و خدمات بنیاد رودکی

NILPER
STRING
ORCHESTRA